

riets og Artilleriets Districtsheste og Forplejningen af dem. De ærede Landmænd, der have Sæde i denne Forsamling, ville vistnok være enige med mig i, at der er et overordentlig stærkt Ønske om at see dette Forhold ordnet og forbedret, thi Følgen af de Feil, der have indsnæget sig i Loven om Districtshestene paa den Tid, da den udkom, er, at de Militaire ikke ere istand til at sørge for, at de have gode og brugbare Heste til den Tjeneste, de skulle præstere; og Districterne, der skulle levere Hestene, ere i den allerstørste Forlegenhed med at gjøre det. Paa den ene Side kunne de ikke vide, hvad der dog er høist nødvendigt at vide med Bestemthed, hvorledes de Dyr skulle være; som man forlanger leverede, og paa den anden Side ere de ikke sikkre paa, at de ikke kunne komme til at bytte dem meget ofte, mere end Nødvendigheden fordrer; og dette ligger egentlig Altsammen i Controllen med Hestene. Det er ganske naturligt, at der stadig maa finde en Begelvirkning Sted, naar man skal komme til et Resultat, og at der maa være en stadig Control, uden hvilken det Hele ikke kan gaae. Naar man veed, at der kun er en Hovedcontrol engang om Aaret, og at denne, idetmindste hvad de Folk angaaer, der i den controllerende Forsamling maae antages at forstaae sig paa Heste, er forskjellig hvert Aar, saa er det ganske vist, at de paa denne ene Dag hverken kunne faae Kjendskab til, hvorledes Hestene skulle være, eller faae en fast Maalestof at gaae efter.

Ødet jeg nu tillader mig at slutte, skal jeg endnu engang fremhæve, hvad jeg før tillod mig at udtale med Hensyn til Genmandsfengene, nemlig, at den ærede Indenrigsminister, om muligt, vil forstaae Sagen saaledes, at de betales efter Bestemmelserne om Genmandsfengene i Forordningen af 1816 plus Halvdelen af Differencen mellem dette Beløb og hvad de i Virkeligheden koste, og dernæst vil jeg, da vi desværre have hørt, at der ikke er nogen Udfigt til, at den ærede Indenrigsminister kan tilveiebringe en endelig Lov om Indquartringen ved Forhandling med Krigsministeriet, paa det Substændigste anmode om, at der maa blive gjort alt Muligt, for at der kan stee de Forbedringer i de enkelte Retninger, som der især er Trang til, og som vi saame-

get have Behov for, og i Særdeleshed vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa Loven om Districtshestene. Jeg er overbevist om, at dersom det kunde lykkes Indenrigsministeren at skaffe en Forbedring deri, saa ville baade Armeen og Districterne være ham taknemmelige, og hvad Byerne og Indquartringen angaaer, ville de ligeledes være ham taknemmelige for de dem vedkommende Forbedringer. Jeg tvivler ikke paa, at naar den høitærede Indenrigsminister, der, som vi vide, har en saa særdeles Evne til at sætte Folk i Bevægelse og sætte igjennem, hvad han tager fat paa, vil bestræbe sig derfor, da ville vi opnaae et heldigt Resultat.

Formanden: Forinden Discussionen gaaer videre; maa jeg tillade mig at bringe i de Herrers Erindring, at det er anden Behandling af Lovudkastet tilligemed det stillede Ændringsforslag, hvorom der her er Spørgsmaal, og at det derfor vil være ønskeligt, at man indskrænker Discussionen til Indholdet af selve Lovudkastet og det stillede Ændringsforslag og ikke gaaer for vidt ind paa en Forhandling om Indquartringsvæsenet i Almindelighed; navnlig seer jeg ikke, hvorledes Forholdet med Districtshestene kan sættes i Forbindelse med Spørgsmaalet om Genmandsfenge til det indquarterede Mandskab.

Indenrigsministeren: Jeg skal ganske holde mig til, hvad den høitærede Formand i dette Dieblisk bemærkede, skjøndt de Udfigter, der stillede mig, vare overordentlig tiltalende; Spørgsmaalet foreligger jo imidlertid ikke for Dieblisset, men jeg haaber dog, at den høitærede Formand ikke vil tage mig ilde op, naar jeg blot yttre, at ogsaa efter min Mening er den nuværende Ordning med Hensyn til Districtshestene utilfredsstillende for Armeen og høist byrdefuld for Befolkningen. Hvad dernæst den Deel af det sidste Foredrag angaaer, som nærmest sluttede sig til det foreliggende Ændringsforslag, da forstod jeg den ærede Taler saaledes, at han meente, at Lovudkastet godt kunde bestaae saaledes; som det foreligger, og at alligevel det tilsigtede Resultat kunde opnaaes, naar man fortolkede Forordningen af